

ZARYS HISTORYCZNY STOWARZYSZENIA NAJŚWIĘTSZEJ RODZINY

Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny (SRN) sięga swymi korzeniami początków Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu. Błogosławiona Maria od Pana Jezusa Dobrego Pasterza w pierwszych Konstytucjach Zgromadzenia z roku 1887 zapisała następujące słowa:

„Podobnie jak Pan Jezus, który jako Bóg wszechmocny nikogo wprawdzie do dokonania dzieła swego nie potrzebował, a jednak wybrał z ludzi tych, których powołał w tym dziele swoim, ... tak też siostry wezmą do tego dzieła tych, których im Bóg powierzył, także osoby świeckie, które tworzyć będą Bractwo Najświętszej Rodziny z Nazaretu”.

(Konstytucje 1887, rozdz. XXI, & 1)

W Archiwach Generalnym Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu w Rzymie zachował się rękopis *Konstytucji Bractwa*.

Do idei włączenia osób świeckich w misję i charyzmat Sióstr Nazaretanek ujętej w pierwszych Konstytucjach powrócono na Kapitułach Generalnych Zgromadzenia w roku 1925 i 1932. I tak kolejno w Dekretach Kapituły Generalnej z 1925 roku dużo miejsca poświęcono wychowaniu dzieci i młodzieży w szkołach i instytucjach prowadzonych przez Zgromadzenie Sióstr Nazaretanek. Za pomocne uznano przynależenie dzieci i młodzieży do różnych Stowarzyszeń religijnych. W tym miejscu jest mowa także o Stowarzyszeniu Najświętszej Rodziny. Z projektu *„Statutu Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny z Nazaretu”* dowiadujemy się, że na tamtym etapie dziejów Stowarzyszenie adresowane było głównie do wychowanek szkół nazaretańskich. Przykładowo paragraf 1 i 2 brzmią następująco:

&1

Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny z Nazaretu ma za cel zjednoczyć w jedną duchową rodzinę być wychowanki Zakładów Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu, aby tym łatwiej mogły utrzymywać stały kontakt z Zakładem, który opuściły i mieć w nim nadal moralne oparcie, a ze swej strony przez swą działalność rozszerzać Królestwo Boże tam, gdzie wpływ Sióstr osiągnąć nie może.

&2

Pracę swoją apostolską stowarzyszone rozpoczną od własnej rodziny starając się, aby duch Najświętszej Rodziny w nich panował, to jest by członkowie każdej rodziny byli ożywieni głęboką i silną wiarą oraz miłością Bożą, by wypełniali przykazania Boże i Kościelne, by zgoda panowała wśród nich. W miarę możliwości będą rozszerzały swój wpływ i na dalsze otoczenie.

W gazetce „Nazaret” z 1928 roku czytamy o Nazaretanii – stowarzyszeniu absolwentek instytucji prowadzonych przez Siostry Nazaretanki w Polsce.

W „Zwyczajniku” Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu z roku 1929 jest mowa o „Siostrach Stowarzyszonych”. Dekrety Kapituły Generalnej z 1932 zmieniły nazwę Stowarzyszenia na „Panie Stowarzyszone przy Zgromadzeniu Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu” (w skrócie Panie Stowarzyszone Świętej Rodziny). Matka Lauretta Lubowidzka w roku 1942 przedstawiła Świętej Kongregacji Zakonników krótki Regulamin Pań Stowarzyszonych i uzyskała jego zatwierdzenie (dokument z dnia 3 III 1942).

Za kolejny etap rozwoju Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny uznać należy XV Kapitułę Generalną z roku 1977. W Aktach Kapituły znalazł się następujący zapis:

„Wczuwając się w sytuację dzisiejszej rodziny, życzenia Kościoła i wskazówki dane naszemu Zgromadzeniu przez Matkę Założycielkę, pragniemy utworzyć, w okresie do najbliższej Kapituły, w każdej Prowincji, a jeśli to możliwe, przy każdym domu Nazaretu, duszpasterstwo w duchu Najświętszej Rodziny, którego program starałby się przyczynić do religijnego i moralnego rozwoju jego członków i ich rodzin.”

Kolejne lata przyniosły różne inicjatywy będące odpowiedzią na wezwanie płynące z Kapituły.

W roku 1985 w Prowincjach Amerykańskich Zgromadzenia opracowany został program dla Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny. Program został ostatecznie zredagowany jako podręcznik „Wskazania dla Dyrektorek” i zatwierdzony na terenie Prowincji Amerykańskich w roku 1990.

Na terenie Europy Stowarzyszenie formowało się w latach 1995 – 2000, najpierw we Francji, następnie także w Polsce. Podręcznik „Wskazania dla Dyrektorek” został przetłumaczony na język polski i dostosowany do potrzeb i możliwości Prowincji Polskich.

XXI Kapituła Generalna w 2001 roku zaleciła, by Zarząd Generalny wyznaczył siostrę na Generalną Koordynatorkę Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny z Nazaretu (*Akta Kapituły, Zalecenie 2*).

Na zakończenie tej krótkiej prezentacji dotyczącej zarysu historycznego Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny warto przypomnieć, iż SNR jest zakorzenione w naszym charyzmacie i pomaga nam szerzyć go w różnych częściach świata. W Prawie Miłości znajduje się następujący zapis:

„Każda prowincja/region organizuje Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny. Jego członkowie uczestniczą w dobrach duchowych, misji i apostołacie Zgromadzenia. Przez poznanie nazaretańskiego dziedzictwa mają możliwość pogłębienia relacji z Bogiem i świadomego włączenia się w misję Kościoła. Dyrektywy w tej sprawie są określane na poziomie prowincji/regionu.” Statuty &5.4.8

Pierwsze międzynarodowe spotkanie Dyrektorek Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny oraz siostr zaangażowanych w ten apostołat miało miejsce w dniach 1-5.10.2007 w Żdżarach. Uczestniczki spotkania miały okazję zapoznać się z sytuacją Stowarzyszenia we wszystkich Prowincjach, jak również zaplanować jak najlepszy rozwój Stowarzyszenia na poziomie Zgromadzenia.

Zatwierdzenie Statutów Stowarzyszenia

W posiedzeniu Rady Generalnej dniu 7 listopada 2008 Zarząd Generalny zatwierdził Statuty Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny. Statuty zostały opracowane przez Generalną Koordynatorkę Stowarzyszenia, przy współpracy z Prowincjalnymi Dyrektorkami Stowarzyszenia oraz pod kierunkiem kompetentnych prawników kanonicznych.

Dekretem Kongregacji ds. Życia Konsekwowanego i Instytutów Życia Apostolskiego z dnia 13 grudnia 2008 Statuty Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny otrzymały aprobatę Stolicy Świętej. W dekreście czytamy min.: **“Niniejszym dekretem stwierdzamy, że Stowarzyszenie jest formą realizacji misji właściwej Zgromadzeniu Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu i zatwierdzamy jego Statuty.”**

Z racji na fakt, że SNR nie stanowi samodzielnego stowarzyszenia w Kościele, a jedynie jest jedną z form realizacji misji naszego Zgromadzenia, dlatego jego Statuty otrzymały rozpoznanie Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, a nie Kongregacji ds. Laikatu.